

סיפורה האישי של הדוגמנית ונערת הזוהר הישראלית שיצאה לבלות חודש בחו"ל ומצאה שחול"ל זה מקום מטמטם

את הגירסה הישראלית החיה לי סיפורי פאני היל או זיני במסגרת, אפשר היה לפגוש השבוע בקו תל-אביב-פתח-תיקוה. פנינה רוזנבלום-גולן, מי שהיתה עד לפני חמש שנים פצצת-המין מס' 1 של נערות-הזוהר הישראליות, חזרה לביקור מולדת.

תיסרוקת הבלונד שלה אומנם התקצרה, אבל לעומת זאת לא חל שינוי בהיקף החזה או בקצב הדיבור שלה. האמריקאית קאניזציה של פנינה גולן מתבטאת רק בכך, שהיא נשארה כימעט כפי שהיתה, אלא שעתה היא קוראת לזה "אשת-עם" קים".

על הקורות אותה מאז עזבה את הארץ, ועל דרכה אל עולם העסקים האמריקאי, מספרת פנינה גולן — בעברית מתובלת במילים אנגליות, במיכבט אמריקאי מודגש: עזבתי את הארץ לפני כחמש שנים. המון חברים עודדו אותי או לנסוע לחוץ-לארץ, כדי לעסוק שם בדוגמנות. חשבתי אז לנסוע לשלושה חודשים ללונדון, גרמניה ואולי לאמריקה. הייתי אז דוגמנית-צמרת בארץ. תמונות שלי התפרסמו בכמה עיתונים בגרמניה, וקיוויתי שאוכל לנצל את הפירסום שנעשה לי בעיתונים כמו ה"בילד צייטונג והקוויק. אבל כשי-

או לא יכולתי להיכנס לשיחה פוליטית, כמו שאני יכולה לעשות היום, או לשיחה אינטלקטואלית. אבל הצלחתי להסתדר איתם, פחות או יותר.

כשהגעתי ללונדון היה חודש אוקטובר. היה שם חורף כזה שאני לא רגילה אליו. אז לפני שטסנו לפאריס שאל אותי צירלס קלור אם יש לי איזה מעיל לקחת איתי. אמרתי לו, "לא, אני לא רגילה לחורף כזה". אז הוא שלח אותי לחנות הגדולה שלו, טלפרידג'ס, הכניס אותי פנימה ואמר לי: "תבחרי מה שאת רוצה".

טוב, יש לי איך אומרים, "טעם יקר". אז לקחתי לי מעיל פרווה כזה, של פרוות שועל ועוד כמה דברים מזה ומזה.

בארץ גם יש-בחורים נחמדים, אבל הם לא יכולים להרשות לעצמם לקנות לבחור רה פרוות שועל או דברים יפים אחרים. בקושי הם יכולים להרשות לעצמם לקנות כוס-קפה לבחורה. אבל שם יש מלא מיליונרים. פה יש צעצועים יפים, אבל אין להם כסף. אני אומרת לעצמי תמיד: אני צריכה בגיל שלושים להיות וולאוף, מסודרת. גם עכשיו אין לי מה לדאוג, אבל איך אומרים: כמה שיותר — יותר טוב.

התמונה שקילקה

את היחסים

כנראה שמצאתי חן בעיניו של צירלס קלור. הוא אמר לי שזאת הפי-עם הראשונה שהוא פוגש בחורה שהיא גם יפה וגם חכמה. לא הייתי טיפשה, הייתי נורא מרשימה באותה תקופה. זו הייתה הרגשה כזאת נהדרת, שבכל מקום שהלכתי, כולם התלהבו ממני, מבלי ש-אהיה מפורסמת כמו שהייתי בארץ.

בשבוע וחצי הזה שהייתי בלונדון הכירו לי המון אנשים. הכרתי עיתונאי מהדילי אקספרס והוא הכניס תמונה שלי כ"דוגמנית ישראלית מפורסמת" בדילי אקספרס. זה היה הסיפתח. באותו זמן הכרתי גם בחורה בשם אנאבל, שהיתה אשת יחסי-הציבור של הקליימונט — מועדון פרטי אריסטוקרטי לששיש, ש-בעל הפלייבוי בלונדון, ויקטור לאונס, הוא גם בעליו של המקום הזה. היא היתה כלי-כך נחמדה אלי וכלי-כך התלהבה ממני. שזה היה טבעי שאני אתפס עליה במקום כזה.

טוב, אז נסעתי עם צירלס קלור לפאריס, והתגוררנו במלון ריץ. כלי-כך הרבה

"הפכתי את עסקי"ן"

היום פנינה גולן כפי שהיא נראית היום, בדמות הרצינית של אשת-עסקים כיום חיה פנינה בני-יורק.

הגעתי ללונדון השתכשו לי פיתאום הר-תוכניות.

כשבאתי ללונדון לא הכרתי אף אחד, חוץ מהצייר הישראלי מנחם גפן. הוא לקח אותי לכמה סוכנויות-דוגמנות בלונדון. שם אמרו לי: "למה שלא תישארי בלונדון?" זה מצא-חן בעיני, והמלטתי להישאר שם קצת.

מנחם לקח אותי גם למועדון שנקרא בשם טרמפס, שהוא הכי אכסלוסיביבי בלונדון, יחד עם מועדון אנאבל. שם פגשתי אדם שהזמין אותי לבוא איתו שבוע

תשע-עשרה בסך הכל, וגם אנגלית לא ידעתי הכי-טוב-בעולם. אז ליפול כבר אחרי שבוע למועדונים הכי-מפורסמים ולהכיר את האנשים הכי-עשירים, זה יכול לסובב קצת את הראש, לא הייתי כל-כך תמימה, אבל זה היה מטמטם לראות את כל הרולט-רויסים האלה והנהגים הר-פרטיים.

באותו ערב שהייתי שם, צירלס קלור שאל אותי אם אני מעוניינת לבוא לי-מסיבה בצירצ'יל הוטל, שאריק מילר ער-ך אותה בשמו של הרולד וילסון, לכבוד

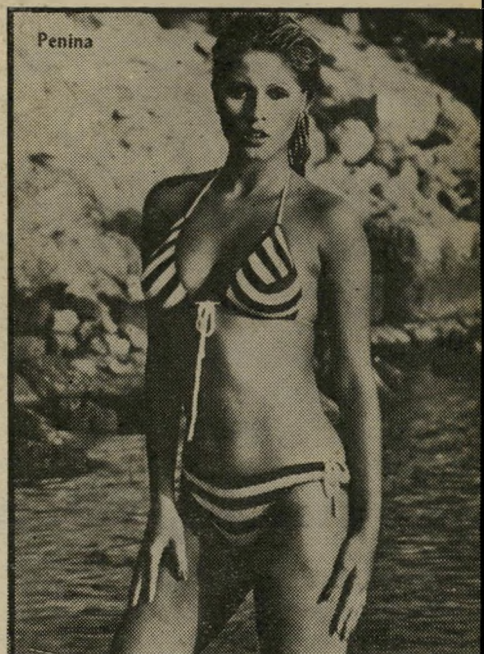
מאח

פנינה גולן - רוזנבלום

גולדה מאיר, שהיתה אז ראש-הממשלה שלנו, השתגעתי מזה. "חוץ מזה", הוא אמר לי, "אני טס מחר לפאריס במטוס הפרטי שלי ואת יכולה להצטרף". למחרת הוא בא לקחת אותי לנשף הזה. בשבילי זה היה נורא מחניף לבוא עם אישיות כזו למקום כזה, להסתובב בין כל ראשי-המשלות, הלורדים והאצילים האחרים. נשארנו שם עד חמש בבוקר. לפני שעזבתי את הארץ למדתי קצת אנגלית. לא ידעתי לדבר כלי-כך טוב. הצרה שהייתי מתבלבלת בין "היי" (הוא) ו"שי" (היא) והדיקרוק שלי היה זועתי.

אחרי-כך למועדון אנאבל, למסיבת יום-הולדת שתערך שם, שבוע אחרי זה הייתי שם והכרתי את המיליונר היהודי הר-בריטי צירלס קלור, ואת איש-העסקים הר-מפורסם אריק מילר, זה שראש-הממשלה הרולד וילסון עשה ממנו סר. מילר זה היה חבר טוב של סר צירלס קלור. גם הוא היה מולטימיליונר, שהתחיל מכלום והפך את החברה שלו לחברת בנייה ענ-קית.

צריך להבין איך הרגשתי אז. הייתי רק שבוע וחצי באירופה. זאת היתה הפי-עם הראשונה שיצאתי מארץ. הייתי בת

אז פנינה גולן בתמונה שצולמה לפני כחמש שנים, לפני שיצאה את הר-ארץ לטיול קצר בחו"ל, הנמשך עד היום.